

॥ खंड ०८/भाग०१ ॥

॥ ओवी नं. २० ॥

॥ कृष्णपुरी ची ओवी ॥

॥ कलयवगी भक्तजन महापुरुष आला ॥

- ॥ कलयवगी भक्तजन हो । महापुरुष आला ॥
सावंग पुरी कृष्ण हरी । नाव पावला ॥ घृ ॥
- ॥ कोण्या देही शकुन गर्जला । नाही पाहीली मात ।
कोण्या ठायी कोण वस्तु । कोण होती गोष्ट ॥
- ॥ गाव नाही नाव नाही । अविनाशी आला ।
चतुर्पतीचा डंका वाजला । आकाश वाणी गर्जला ॥
- ॥ चतुर्पतीचा डंका वाजला । तिर भुवनी मात ।
या अहिनाला पर लावता । बहु होईन घात ॥०४॥
- ॥ आदी पुरुष आदीरूप । ज्योत निरंजन ।
मुळ यवगाचं रंग रूप । धरलं शक्तीनं ॥
- ॥ जात नव्हती न्यात नव्हती । अजाताची खाण ।
ब्रम्हा विष्णु मागुन झाले । पहा हो तिरनयन ॥
- ॥ चहु वर्णाच केल गायन । द्युताची मात ।
भक्ता साठी हरी उतरला । पहा सावंग्यात ॥
- ॥ सावंग गाव देहीत पाहावं । पुर्विचं वचन ।
भक्ता साठी कष्टी झाला । पहा ओळखुन ॥ ०८ ॥
- ॥ तिर भवनाचा मालक असुन । कोण नाही ओळखला ।
सर्व ठायी नांदे देव । ऐसा कृष्णाजी वदला ॥
- ॥ झाला भ्रम डुबला धर्म । हे जातीन लया ।
चौथ्या खुम्मी केलं बोलनं । तो कृष्ण राया ॥ १० ॥
- भजने :- ॥ चौथ्या खुम्मी उभा धनी । तो तारण जिवा जनी ।
हे सर्व याहीच्या अध्यानी ॥

॥ ओवी नं. २१ ॥

॥ कृष्णपुरी ची ओवी ॥

॥ मुळ यवगाचा कृष्ण ॥

- ॥ मुळ यवगाचा कृष्ण माझा । मिर्त लोकी आला ।
कल यवगा मध्ये अंधेकार । सांगुन गेला ॥
- ॥ कलयवगा मध्ये कठीन दुःख । आहे मानवाला ।
राहा या देवाच्या नामी । तो तारण अवघ्याला ॥
- ॥ या कल यवगामध्ये निर्गुण । अवतार धरी ।
सत्त्व गुणांची अवतार देही । कुठे गेली पाही ॥
- ॥ जिकडे तिकडे तिर गुणांन । केली बादशाही ।
कल यवगाचा मान देवा । कोणा कळला नाही ॥ ०४ ॥
- ॥ कल यवगाचा मान । ख-यांला, ओळखेना जन ।
सोडुन सत्य देवता । खोटयांना, पुंजते हो प्रेमानं ॥
- ॥ गोटे पुंजुन व्यर्थ गेला । कोण शिकवलं ज्ञानं ।
कोणा पासुन कोण झालं । पहावं शोधुनं ॥ ०६ ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥